

SANDE

MENIGHETSBLAD

Nr. 7

Oktober 1986

29. årgang

Så synd, da . . .

Vår tids mennesker bruker fremdeles ordet «synd» i visse sammenheng, men sjelden for å uttrykke en holdning i konflikt med Guds vilje.

Synd er alt som skiller oss fra Gud og mennesker.

Det moderne mennesket bekymrer seg lite om synd. Resultatet er at vi må bekymre oss om en masse andre ting. Når vi overser den åndelige og moralske kamplinje mellom ondt og godt i oss selv og i vårt folk, lander vi i et gjørmehav av surrogat-kampfronter. Forvirringen vokser ettersom innsikten i de krefter som motiverer oss, avtar.

Vi forsøker å løse de åndelige og moralske kriser med større budsjetter, andre strukturer og flere regler. Det er vel og bra, men det når ikke det ondes rot.

Når vi erkjenner den syndens makt som bryter i stykker mennesker og nasjoner, har vi behov for den åndens seier som leger og skaper helhet.

Paven talte nylig til to hundre av sine biskoper i Rom, og stilte dem det provoserende spørsmål: «Trenger vi en Frelser, når det ikke er noe å frelses fra?»

Andre av oss har det slik som mannen som gikk frem til en prest etter preken. Bedrøvet hoderystende sa han: «Jeg er en stor synder.» «Ja,» sa presten, «jeg har hørt det.» Da kom det raskt og indignert fra mannen, «Hvem har sagt det?»

En generell uttalelse er lettere enn konkret å se hvordan synd gir seg uttrykk. Tør vi se oss selv som vi virkelig er, kan Gud slippe til og gjøre oss til det vi er ment å være. Sannheten frigjør. Det gjelder enkeltpersoner og nasjoner.

E.E.